

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ДІВНИК

УРДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОГО ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ СОЮЗІВ В З'ЮНЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIX. Ч. 213. Джерсі Сіті, Н. Дж., понеділок, 14 вересня 1931.

VOL XXXIX. No. 213. Jersey City, N. J., Monday, September 14, 1931. THREE CENTS.

ВАШИНГТОН ОСТЕРІГАС ПЕРЕД ПРИ- БІЛЬШУВАННЯМ БЕЗРОБІТНОЇ КАТАСТРОФИ

ВАШИНГТОН. — Уряд і представники організованої урядом допомогової акції найбільше закуреним тим, що загал перебільшує катастрофу безробіття. Звертають увагу преси, щоби вона отримала з страху перед катастрофою, бо цей страх є найбільшою перешкодою в ліквідації лихих часів. Кождий надіється, що гірших часів і обмежує свої видатки до мінімуму, а це тільки погіршує ситуацію. Уряд запевняє, що надходяча зима не буде гіршою від минулої. І як минулої зими подобано за потребуючих, так подобається за них і цієї зими.

Уряд подає далі, що можна чути й читати, що цей зимовий буде треба годувати 30,000,000 потребуючих, поміч. Та цього не буде, бо минулого року, коли було 6,000,000 безробітних, давано поміч від 2,000,000 до 4,000,000 людей.

Американська Федерация Праці-обчислює, що цей зимовий матимемо 7,000,000 безробітних.

СОТКИ ЛЮДЕЙ ЗГІНУЛИ ПІДЧАС ГУРАГАНУ.
БЕЛІЗ (Британський Гондурас). — Від 200 до 400 людей згинуло наслідком гурагану, який навісний отсе невелике, що на 15,000 жителів складаючись портове місто, заселене головню Муринами й Індіанами.

Шкода виносить яких \$7,500,000. Немає поруч одного дому, який не потерпів від відури. Всі церкви знищені.

Між згинувшими є 10 Американців. Це є головню єврей, котрі вчили в тутешній духовній семінарі.

Найбільше гинули люди тоді, коли місто залила нагло морські бовгани, нанесені надзвичайно сильним приливом моря.

Є багато ранених, котрих тяжко ратувати, бо всі аптеки поповнені.

АМЕРИКА ПОСИЛАЄ ДОПОМОГУ.

ВАШИНГТОН. — Президент Гувер, як тільки дістан відомість про катастрофу в Беліз, дав припоручення американським кораблям, які стоять недалеко Гондурасу, щоби негайно допоспіли з лікарською й іншою помічю потерпілим від гурагану.

НЕ ПАМ'ЯТАЮТЬ ТАКОГО ГОРЯЧОГО ДНЯ.
НЬО ЙОРК. — В п'ятницю, 11 вересня, пережив Ньо Йорк найгорячіший день року. Записки нью-йоркського метеорологічного бюра не записали ще в своїй довгій історії такого горячого 11 вересня. Було 95 степенів спекси.

ПРОДАЛИ НІМЕЧЧИНІ ПШЕНИЦЮ.
ВАШИНГТОН. Федеральна Фармерська Рада подає, що продано Німеччині 7,500,000 бушлів пшениці. Належність, у сумі \$3,750,000, має бути заплачена на протязі трох літ.

22 ОСІБ ЗААСЕКУРОВАНИ ВІЩЕ \$3,000,000.
НЬО ЙОРК. — «Ди Спектатор», аскураційний журнал, подає, що маємо в Злучених Державах 22 осіб, котрі заасекуровали в іще суми \$3,000,000. Найбільшу аскурацію полісу має промисловець Пер ді Понт з Вільмінгтону. Виносить вона \$7,000,000.

Крім того маємо ще 391 осіб, котрі заасекуровані на \$1,000,000, або вище.

ГІДЕНБУРГ ПОДЯКУВАВ ДИТИНІ.
НЬО ЙОРК. — Як газети донесли, що Німеччина знайшла у важким економічнім положенню, яке могло скінчитися катастрофою, 8-літня Дорота Гут, дочка німецьких родичів у Ньо Йорку, вислала до німецької ньюйоркської газети \$1, з призначенням на ратунок Німеччині.

Той долар вислано до краю, а про дарунок дитини донесено президентови Гіденбургові, котрий вислав їй спеціальну подяку зі своїм власноручно написаним портретом.

ДОХІД З ФАРМ ДАЛІ ЗМЕНШУЄТЬСЯ.
ВАШИНГТОН. — Зі звіту департаменту хліборобства виходить, що цей рік є добрим для фармерів щодо врожаю. Та що з того, коли мико добро врожаю дохід фармерів зменшився на 22%.

ХОВАЮТЬ ДОРОГОЦІННОСТІ В СТАРИХ ПАНТОФАХ.

НЬО ЙОРК. — Мисис Анна Гарзер з Джексон Гейтс поховала свої перстені в старих пантофах, щоби в той спосіб забезпечити себе перед злодіями. Але забула за те й пантофлі викинула на смітник. Пригадала собі за них доперва тоді, як сміття вже вивезли за місто. Розповила свою бідлу одягну з наставниками у бюрі чистки міста, а той казав перешукати купу сміття й щасливо знайшли старі пантофлі й дорожництво.

ВИБІРАЄТЬСЯ РІЗЬБИТИ РІЖНІ ТИПИ ЛЮДЕЙ.
НЬО ЙОРК. — Скульпторка Мальвіна Гофман вибирається в подорож по світі з тою думкою, щоби різьбити різні типи людей з цього світа.

НАСЕЛЕННЯ РОСІЇ ХВИЛЮЄТЬСЯ.

На московське начальство й на центральний комітет окремі зробило страшне враження справоздання комісії поліційної управи про повсюдні активні виступи робітників, про поширену діяльність терористичних організацій, про часті бунти серед червоної армії, про пачати відірпости в колективних господарствах та про переслідування представників влади і партії.

МАТЕРИНСЬКА ЛЮБОВ.

У Відні 24-літня Анна Урбан, жінка шофера, вбила свою 15-річну дочку, щоби не вийшла заміж за німецького дитину, обіцяв їй сам хотіла відорати собі життя при поміч світаного газу. Матір утратили. Причиною тієї родинної трагедії була невеличка серцева недуга дитини. Мати, що дуже любила свою дитину, не могла дивитися на її терпіти та вбила її. Матір арештували.

ПЕРЕДЧАСНА СМЕРТЬ.

Майже кожного дня повідомляють московські большевицькі газети про «передчасну смерть» чекістів. Цими днями повідомила «Правда» в ч. 198 про «печесного чекіста», Франца Круміна, котрий останні часи був начальником міліції і кримінальною тайною поліції в східній Сибірі. Всі розуміють, що ця «передчасна смерть», скоростісна, ніщо інше, як убивство із доведенням до розпуки населенням.

БІВСТВО НА ХЯТІ.

Ньюйорська поліція шукає за злочинцями, котрі напали на яхт Бенджаміна Колинса, вилупили на морі й там убивли члени його, а заличили прижиттєво дуже гарну жінку і дитину.

ДОНЬКА АБО БОМБА!

До мешканки Марії Стельмахові в Гурці діл Перемисль вдала крадіж вікну бомби і вибухоючій ранила тяжко Стельмахову та знищила хату обставкою. Поліція арештувала Івана Черняка, який підмистив на Стельмахові та по лидарськи за те, що вона не хоче видати доньки за нього.

СМЕРТЬ ВІД ГРОМУ.

Підчас бурі в околиці Золочева вдарив грим біля села Розважів і вбив господаря Дмитра Косова, занятого роботою в полі.

ТРУП У МАЛИНИКУ.

Пербути, що збирали малину, надібали в потоці громади Яворів (пов Косів) трупа 14-літнього мико Кішчука. Загинутий, що Кішчука вбив Дмитра Кішчука та Василіну який з небицюком зібрав малину. Поліція арештувала Дмитра Кішчука та Василіну Кішчуку, маму вбитого, як підозрюють у вбивстві.

ЗНАЙШЛИ СОДОМУ І ГОМОРУ.

Пальська комісія натрапила на сідли розвалили біблійних міст Содому і Гомору, знайшли землетруси, 2,000 л. Христа. Серед знайдених знайомих дописів писем і ті дописи не відчитали.

НАДПРОДУКЦІЯ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ В НІМЕЧЧИНІ.

Про надпродукцію німецької інтелігенції свідчить факт, що в самих Східних Прусах є 50,000 безробітних з академічною освітою. Тому, що число студентів зростає з року на рік, їх вийняли дістати заробіток після скінчення студій шораз менші. Таксамо мається справа в інших німецьких краях.

ЗАСТРІЛЕНИЙ ЧЕРЕЗ ПОМИЛКУ.

У Вербої, ставиніславського повіту, застріли Дмитро Клима через помилку Василья Чошара, сподівавшись, що це якийсь запальний ворог Василья Грабовецького. Клима втік з яванців в Делятин, де сидів під замком намаганого вбивства Василья Грабовецького з'їзди сходу ці гроші й зникли. Залезав, що це були Бесарабці, бо говорили по російськи.

ВЖИВАННЯ КОНФІТУР.

Сезон конфітур вже зачався і кожний господаринь старается зберегти на зиму якнайбільше полуниц, смітин, черешень та інших ягід. Цей прискмас дуже здоровий, бо складається з овочів і цукру, які змішано, про «печесного чекіста», Франца Круміна, котрий останні часи був начальником міліції і кримінальною тайною поліції в східній Сибірі. Всі розуміють, що ця «передчасна смерть», скоростісна, ніщо інше, як убивство із доведенням до розпуки населенням.

Вони розуміють, що ця «передчасна смерть», скоростісна, ніщо інше, як убивство із доведенням до розпуки населенням.

Вони розуміють, що ця «передчасна смерть», скоростісна, ніщо інше, як убивство із доведенням до розпуки населенням.

Вони розуміють, що ця «передчасна смерть», скоростісна, ніщо інше, як убивство із доведенням до розпуки населенням.

САМОГУБСТВО ЗАСУДЖЕНОГО НА СМЕРТЬ.

У в'язниці в Чорткові сидів Іосиф Козачок, селянин з Вербиці, пов Тереківка, засуджений на кару смерті за убивство своєї рідної, зложеної 6 осіб. Оборонця Козачка згодився касациі і Найвищий Суд зніс цей вирок та приказав перевести нову розправу. Козачок не хотів уже каяти на новий суд і сам відорвав собі життя.

ПРИГОДИ ХЛОПЦІВ НА ЧОРНОМУ МОРІ.

Чотирьох молодих хлопців з Констанції (Румунія) вліт переїздили 25 днів в човні і проїхали серед Чорного моря. Як невеличкий вліт переїздили в Румунський консуля в Бургас (Болгарія), що вітер притягав човен з хлопцями до болгарської пристані Сополон. Вони вийняли на рибу і мали з собою харчі на три дні. Коли верталися з риболовлю, захопили й буря і понесла на берег.

ЧИСЛЕННІ АРЕШТУВАННЯ СЕРЕД ІНТЕЛІГЕНЦІЇ НА ВЕЛИКІЙ УКРАЇНІ.

Італійська преса повідомляє, що на Великій Україні переслідують ЛДВ численні арештування і в'язниці. Між арештованих є відомі українські діячі, як Стасюк, Христюк, Чечель, проф. Яворський і Мазуренко.

ТРАВНИКНИЙ НАПАД У НОВІЙ ЖУЧІ.

У Новій Жучі (Буковина) бізнесмен безпального млина виконали невідомо бандити напад на коршму Лейби Гайзінгера. Вечером вийшов Гайзінгер на подвір'я, щоби замкнути шопу. Там зловиди його чотирьох бандитів й били та душили його так довго, поки Гайзінгер не вмер. Тоді убили вони до шийки й зажадали їсти й пити. Шафрова й сестринка Гайзінгера закрилися, що вони вже нічого не продають. Нагло витягнули бандити револювери, кинули на жінок покривала й пошукли й зажадали 100,000 левів. Перестрашені жінки сказали, що такої великої суми грошей не мають і можуть дати лише кілька тисяч. Бандити взяли собі з'їзди сходу ці гроші й зникли. Залезав, що це були Бесарабці, бо говорили по російськи.

ЖІНКА СУДІ СЛУГОЮ.

В міському бюрі посередництва праці у Варшаві зареєстрували недавно як кіндиатку на служницю жінку одного сідачного судді. Вона розійшлася з чоловіком і не хотіла приймати від нього ніякого утримання, рішлася заробляти як служниця. І справді вступила на домову службу, яку споніла кілька тижнів, аж дістала посаду в бюрі.

ІНЦИДЕНТ НА МАДЯРСЬКО-ЧЕХОСЛОВАЦЬКІЙ ГРАНИЦІ.

Чехословацька телеграфічна агенція донесить, що на мадьярсько-чехословацькій пограничній тійці Гілашметці сталася немила пригода. Кілька мадьярських воєнків арештували чехословацького цювого урядника, що заступав начальника цювого уряду. Описав арештували ще одного урядника. Мадьярські власті твердять, що ці два чехословацькі урядники висмівали мадьярську націю. Мадьярські власті казуть, що обидва урядники були тіми й висмівали мадьярський наріч. А з цієї причини їх арештували.

АРЕШТУВАННЯ СОВІТСЬКОГО ШПИГУНА.

Румунські пограничники арештували цими днями совітського шпигуна Карпа Богіна. Він признався, що стоїть уже кілька літ у службі ІПВ.

НОВИЙ СПОСІБ ЛІЧЕННЯ ЗУБІВ.

Французький лікар де Рожа винайшов новий спосіб лічення зубів. Щоби направити зуб, треба було дотепер ходити до лікаря кілька разів. Це коштувало часу і нервів. Тепер можна полатити цілу процедуру за одним замахом. Де Рожа винайде хорий зуб і кинути на напильник його. Описав новий спосіб лічення зубів і винайшов спосіб лічення зубів. В короткім часі приростає зуб знову до ясен.

ЯК ЖЕНІТЬСЯ І ВІДЛЮТЬСЯ В РОСІЇ.

В стремління зреформувати процедуру закінчення подружжя придумано совітське правительство такий спосіб: муж і жінка, що бажають одружитися, вузлується на п'ять форшунів і випускають його заповню, що вступають в подружжя. Виповнивши деякий час, жінка заносить до уряду ЗАГС Прохання розлучення. В цей самий спосіб відбувається і розлучення.

АРЕШТИ У ЗВ'ЯЗКУ З УБИВСТВОМ ГОЛУФКА

Львів (Західна Україна). — Поліція ще не подала на слід убийцького Голуфка, хоч у зв'язку з атенатом передовідати численні розсліди й арешти серед України. Поліція дає твердити, що Голуфка вбило УВО, хоч на це не має ніяких доказів. Докладає примають в арешті: Олександр Буїца, портвора пансіону, в якому вбито Голуфка; Дмитра Гринаша з Модриці Мирона Боднарів, — академіка зі Стрия; Михайла Стипницького з Городища та Миколу Бабича з Тусновиці.

Численні ревізії передовідано у Львові в Україні, яких зафіксовано в принадлежності до УВО, але арештів не було. Ревізії передовідали також у Брухнівцях. Екзекутива УНДО оголосила комунікат, в якому зазначає, що вона взагалі осуджує терор як форму політичної боротьби, а тому й до вбивства Голуфка ставиться з рішучим осудом. Одночасно екзекутива протестує проти того, що польська преса, не маючи ніяких доказів, що вбивство вкриває Українцями, обвинувачує українські організації та ціле українство в убивстві.

Дрогобицький староста признає 10,000 злотих нагородити тому, хто приведе до арешту вбивцького. Свідство встановило, що вбивцького було двох. Вони вилучили в Голуфка шістьма кулями.

ОТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ.

Львів (Західна Україна). — Головна Управа Рідної Школи оголосила, що вона відкрила в Дрогобичі гімназію імені І. Франка. В комунікаті Управа підкреслює, що це цілком нова гімназія, яка не має нічого спільного з гімназією, замкненою владно минулої року.

Учнів прийматимуть відразу до всіх вісньох клас. До цієї гімназії можуть вписуватися також бувші учні українських гімназій в Рогатині й Тернополі, що й досі залишаються розв'язані.

ВАЛЬДЕМАРАСА ЗВІЛЬНЕНО.

КОВНО (Литва). — Суд звільнив від вини й кару бувшого диктатора Литви, Вальдемараса, якого обвинувачено було за намір зробити державний переворот. Разом з ним звільнено від кару 10 обвинувачених. 12 інших обвинувачених засуджено кожного на різні в'язниці.

БРІАН ГОВОРІТЬ ПРОТИ ВІЙНИ.

ЖЕНЕВА (Швайцарія). — Міністер Бріан виступив на засіданню Ліги Націй велику промову. Він закликав держави боротися за і проти війни й не допускати до повторення трагедії Великої Війни. Разом з тим він рішучо заявив проти наміру Німеччини домогтися збільшення своєї армії, а також заявив, що Франція буде старатися, щоби конференція по загальному беззбройно відбулася в призначений час.

Прийчини сучасної економічної кризи Бріан бачить у минулій війні, а також у повенній конкуренції різних держав.

ВОЄННІ МАНЕВРИ.

ПАРІЖ (Франція). — В районі Реймсу, на тих полях, де в часів Великої Війни відбувалися тяжкі бої, тепер французська армія перебудовує великі воєнні маневри. В маневрах бере участь 60,000 військ, розділеного на дві ворожі армії. Перший раз в маневрах беруть участь різні, наймодерніші засоби воєнної техніки, які тільки випадає світові та французька армія в останній повенній роки.

Маневрам приглядатиметься весь французський генералітет з начальником штабу, генералом Велланом, що став на чолі французької армії по смерті Фоша. З чужинських начальників штабів армії на маневрах перебуває лише начальник штабу американської армії, Мек Артур.

ГАНДІ НЕ ДУМАЄ ХАТИ ДО АМЕРИКИ.

МАРСЕЛЬ (Франція). — Сюди приїхав Ганді в дорозі до Англії для участі в конференції довкола круглого стола. Кореспондентом газет він заявив, що не думає хати до Америки, бо вважає, що він там не бажаний. Він міг би поїхати до Америки як представник свого народу, що бореться за самостійність, але тепер його в Америці стринуть, як звичайного агітатора.

Він отсе перший раз рішучо висловився проти большевизму і заявив, що вони не спрочовують індійців стати на шлях комуністичних експериментів.

ШЕ ОДИН РЕКОРД.

ЖЕНЕВА (Швайцарія). — Артіст Куль написав на почотній картці історію Швайцарії. Він написав на картці нормальної почтового розміру 18,000 слів, або 100,000 літер. Слова можна читати звичайним оком, без побільшувального скла.

ЯПОНСЬКО-КИТАЙСЬКЕ НАПРУЖЕННЯ.
ШІН-ТАО (Китай). — Японські консули на Кантонському шовісторі дає значення асцізією серед Китайців проти Японців та Кореїців, що мешкають на півностроці. Це викликає більше напруження між Японією та Китаєм.

"СВОБОДА" (LIBERTY)
FOUNDED 1891
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 48-53 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914, under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
SUBSCRIPTION RATES:
Three cents a copy.
One year \$ 7.00
Six months \$ 3.75
Three months \$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:
One year \$10.00
Six months \$ 5.00
Three months \$ 2.75
За обсягом редакція не відповідає.
За кожною зміною адреси платиться 10 центів.
3 Канади наклеїти поштові ярлики на т. зв. Foreign Money Order.
Тек. "Свобода": Montgomery 5-0498. Tel. V. H. C.: Montgomery 5-1838.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

НА ПЕРЕЛОМІ

Хто приглядався тому, як цього року святкували в Америці "Лейбор Дей", цей не зважав на перший погляд великих ріжниць від подібного святкування минулими роками. Як бувало, так і тепер одні вижджали з міст, а другі приїжджали. Було переповнення в залізницях, в купувель місцевостях над морем і т. п. І були ріжні мітинги та проповіді по церквах на тему цього свята.

Та коли брати не останні під увагу, мітингували і проповідували й давніше. І давніми літами освятчано працю, говорено про робітничі права. Говорили, а минуло свято, всі вертали до своїх занять і все оставалось по давньому.

З того можна би вносити, що так саме буде й з тими військовими й проєктами, які доводилося чути на "Лейбор Дей" з уст ріжних визначних американських діячів. Та на ділі воно так не є і так не буде. Бо отсе перший раз доводилося в Америці почути один некий збірний голос, з якого виходить, що щось поспілося в економічній майнін країні. Всі бесідники, політики і представники преси, представили теперішні економічні положення в такий спосіб, що коли не приїде завчасу зарада, треба чинитися з переворотом. Один з американських конгресменів запівав такі революції. А сенатор Бора прямо вивав богачів до сповнення обов'язку годовання голодуючих. І запевнив їх, що коли вони цього не зроблять добровільно, то їх до цього змусить держава.

Річ ясна, що вводи говорено теж про ріжні способи, які забезпечити тепер працю безробітним та обезпечити робітників на випадок безробіття й інших нещастів. І як би критично не ставитися до поодиноких проєктів, то з одним повинен погодитися і найбільш консервативний капіталіст, що так як тепер, даді бути не може. Вже не вистачить доказувати на папері, що капіталістична система найкраща, а треба чий доказ переводити на практиці. Значить, треба дати в першу чергу безробітним роботу, а далі подбати про таке унормування господарських відносин, про який розподіл між продукцією і збутом, щоб не доводило до катастроф безробіття.

Сьогорічний "День Праці" дав капіталістові до роздуміння, що або він може загартувати постійну працю і жити, а ні, то мусить провалитися через своє безсилля супроти економічних вимог нової епохи.

НАГІВІШІ ХВИЛЮВАННЯ

Малоце не від двох тяжких хвилювань наша прилодка опинилася двома проявами. По одному боці стоїть збройні напади невідомих осіб на організації на публічні інституції, а по другому — сільське заповнення українською справою в Галичині заграниччій (точніше — західній) світом, чого доказом найвищою є гостина двох англійських парламентаріїв. Одні й друга справа відбита голосним відгомном серед українських і польських державних і громадських кіл. Промейом коротенько по черзі.

В п'ятницю, 31. липня 1931, напав п'ять людей коло 17-го кілометра на гостинці, що веде з Перемишля до Бірчі, на однокінній поштової амбуланс, на якого поїхали, Іван Сигела з Бірчі, дві жінки, дружки й гроші, призначені для поштової урядів у Краківській Бірчі. Крім поштової амбуланс на амбуланс чотири подорожні та пошляк, Гібічський, який мав що пошту супроводжати. Напад виконали в хвили, коли подорожні позлазили з воза та йшли пішки під горбок, а пошляк і пошляк ішли з боку кождо воза. Стрільні віддали зброю дерев пошляк пошляк в рамя, а пошляк Гібічського смертельно. Коли всі живі позлазили втілю, напасники добули з воза поштової мішок, в якому було 18,200 зол., забрали з нього 200 зол. чи 250 зол. і втілю в ліс у сторону Рокшиць і Тисові, забравши з собою зброю від загиблого пошляка. При негайних арештуваннях пошляк пошляк Українці, головою інтелігентів, у торму. Говорять, що між арештованими є три діляні учасники нападу, що решту незбаром зловлять. Одначе наразі не чути, щоб їх половили й поштованих тримають в арештах.

Це довільня і травлення у мучуваннями людьми та псами мало вже свою немалу прилчючку. Через сіш ішов який пробігав якийсь хлопчик, якого пошляк пошляк в кірсі два рази, бо він на від пошляк втілю. Нічого хлопчик помер у шпиталі. До цієї пошляк не стверджено, чи хлопчик стояв у який зв'яз з нападом.

Надобав цього застріляно на дорозі поштової агента Буксу, який вів сільство в справі нападу на пошту в Трускавці.

Майже в тому часі трапилося кілька пожеж, вистежувати в Коломиї та в Хотині пошляк телеграфічні й телефонічні дроти в Дрогобичі, а в Самборі також забачили, а в Стешельці 60 караванів.

Польська публічна опінія запевняє менше або більше рішучо, що всі випадки це діло УВО, або УОН, що по ідеї думці все одно. Висхоплюючи, як минулого року так довго

цкували уряд, доки не спроводували "патрістичні", за яку відтак обжалували той самий уряд, остерігаючи владу, щоб не дала заскочити польське громадянство гіршими несподіванками. Польська суспільність у Східній Галичині ("Малопольській"), заправлена в боротьбі за польські інтереси в тому краю — хоч нарівні з владою звязки були готові, щоб відплатити замаху на її суверенітет, Очевидно, не можна то мав би вони відомити собі приємності — погуляти при другому погромі.

Не будемо перенести, що "патрістичні" польські громадські круги цією думкою зважувалися до помічній поліційним органам. На диво, все у вата зрешення виключно на українській бік. У. лісі коло Бринішчє спав собі хлопчик, Дмитро Гудза. Випадком знайшов його чаєн, "стешельці" і давий тигуток хлопця на поліцію. Коли хлопчиком тікає, "стешельці" стріляв і ранив Гудзу смертельно; він по дорозі до шпиталю помер.

Приймаючи кидатися навіть зовсім поважні погрози. На похороні пошляк Гібічського застріяного в часі нападу на поштової амбуланс, промовляв між іншими і підписанець поліції Абінський. Він говорив, що "нехай вони (тобто ті, з яких ріжні вишшли напади) пригадають собі що теру року, як минулого року з конечності була покращання; хай знають, що рука є все готова до оборони землі, а кожні бляма капля польської крові змішана з польськості. Хай знають ті там у Берліні, які висадюють сільні вкванці напади і бесчестяських душогубств, що ядиль польської поліції складаються з тисяч самих Малешчких (пошляк, застріяний минулого року під Бібркою) і Гібічських, усе готові стати в обороні ладу та безпеки держави, а польський нарік має таких шість, що мільони, Польський нарік серцю кількох найліпших синів не позвольте особати себе тут на ділі безперечно польської землі."

Чи не зробило УВО, чи УОН, як ініше польська преса, годі сказати. Влітарично наступили польської преси на Українці зприводу тих подій, "Діло"

написало, що "ми не мали в нім нічого спільного". Це ставилося прина за своє, орган УНДО, дивлячись "Свобода", пишучи, що "наше становище таке саме".

Знов же "Рід Старих", записана з Ю. Романчука, д-ра Теодора Окуєвського й д-ра Костя Левицького (про що свого часу "Свобода" повідомляла в кореспонденції з Львова — Ред.) опублікувала у ч. 180, "Діло" з 13. серпня 1931 комунікат, у якому пишуть про кінці тає слово:

"Розуміємо настійно нашої молоді і її пошування в сучасних обставинах, але не можемо погодитися з тим, щоб недовіда молоді поривалася до таких акцій, які ведуть до винищення наймолодшого покоління, а не приносять користі. Отсе якраз застріявоже нас небезпека для будучності української нації.

"Тому відзиваємося до нашої молоді, щоб йшла за розвою та не легковажила розголю остоги батьків, кожді відомі не тільки на політ дорозжати життям своєї молоді. Обернути свою молодість і бажання повстати на дошній діля, які приносять справдішні основи для добра і будучності української нації."

Будоб важко сказати безсторонно, що був організатором і виконавцем тієї пошляк. Пожежі — як доносять учасники польської чинисис — укриваються "некінченним лапучком" у Великопольщі (себто в давній прусській частині), роблячи шкоду на грубі суми. А недавно (12. VIII) був такий самий грабунг у білій дель, в 3. год. пополуудні, кільканасток тисяч злотих, перелі дорозжачів в Сендзішіві коло Рави. Елегантний пан заїхав разом до Лейби Голд, стертизував її, отворив залізну касу, забрав, що хотів, і поїхав. "Удавсь" також напад на залізничну касу в Гриньці Дуброві, отже не на області "Малопольській", при чому зрабовано 60,000 зол. (Дехто навіш зауважує, що вже самі факт удатих напади виключає ту роботу УВО).

(Ковчєк Бує)

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

— Моя любов для пані доведе мене до божества!
— Може раба до шлюбу?
— Абож то не всеодно?

— Ей! — знову лунає поза мене.
Очевидно дялько складався за мною, а я не помічав цього.
— Чортє дякує! Чого тобі треба від мене? — гукаю я, змиряючи його лютий очима. Але він незворушливо наближається до мене.
— Не полагатися — промовляє він.
— Що, не полагатися? —
— А ось це, що ви хочете зробити. Гріх бере на свою душу тай людям буде клоп. Я не довод міркуючи, хапав дялька за груди, але він мислив за мене. Він таксамо хапав за груди й мене, валив на землю і ми якийсь час шматомасся в тяжкій боротьбі.
Нарешті мої руки й ноги звязали мої ремінем і пот за кілька хвилин дялько, перекінувши мене через свої застеріжені плечі, трифномально до сел, не зважаючи на те, що я пручався, звязався, наважилось його кинути у ваги.
— А тепер що буде? — таксамо, трифномально сміється він, маючи й галки відкрити мене на волю.
— Капосний дялько. Який не, я такий був би знів гартуни закидаю його на галку.

КАПОСНИЙ ДЯДЬКО

І. Яремський.

Я йшов повагом понад тиху річку, яка з давніх-давен тут цюркотала й якої береги були рясні вириті кучерявими, зеленими вербами, а в тих вербах годісно дзвеніло соловейко.

Я йшов з непокритою головою, несучи солом'яного брия в руках, бо-сонце пекло немовірно й повітря було напоєне духотю.

Стечка, по котрій я йшов, звивалася між бурнями то туди, то сюди, іноді піднімалася на горбок, потім спускалася у балочку. Вона виліла мене, кудай-й хотілось, неначе гузузку намідило.

За вербами у воді шалотіли зтих очерети та намагалися щось співати якийсь птах.

Я йшов собі, зиркаючи іноді високу траву іноді влітати, коли зубави по кусничку під стешельці.

Позад мене лишилось село, а доволка стелалася поля, покриті рясно зелених колібі.

Мені треба було бути колом, але люди купувать копей. Так я перешу шитку свого життя. До чорта воно мені! Я не можу думати так жити, як жив до сьогодні. Мені остогидли сварки з жінкою, і чого саме тепер розпелася, й чого саме тепер сьолов'ї? Тут треба зрозуміти.

І. Яремський.

Малити до купи свої безладні йши, здається добре все, що було і що є в мою житті, але мене наперекір їхояке собі без переставку.

В полях порожньо, порожньо і коло річки. Нема нікого з людей. Це добре. Приймаючи нікого мені не перешкодило виконати свій замір. А виконати його конче треба. Я пригладу собі ті скарби, які повстають між мною та дїжкою й які требають що дня, майже що години.

Я зрозумів свої думки докину, й починаю думати. Перш, ніж виконати свій замір, треба встановити перевірити все наше подруге життя, а тоді вже робити те, що прийшло мені до моєї душі чи розуму, чи голови. Треба добре зважити все, щоб бути переконаним у тім, що я звязався на такий крок не дарма. Отже треба почати з самого початку.

І. Яремський.

Я зустрівся з нею прикладю, коли вона була ще безжурною дівчиною.

Вона мала всі прикмети до того, щоб зацікавити мене в перший день зустрічі. Вона була прегарна кіт, та що тут мавувати? Вона була, одним словом, такою, що після першого зацікавлення вже не можна було не мріяти про неї.

не мати непереможного бажання знову й знову зустрітись з нею бодай на коротку хвилину, послухати її ласкавого голосу.

І я поклав її глибоким коханням, як лицар давно вже миналих днів.

Ми перемогли всі перешкоди, які стояли на нашій шляху (а їх було багато з боку її батьків), і одружились.

Спершу ми жили у згодої, шануючи одне одного та віддаючи все боготу любові. Досить було нам на короткий час розлучитися, як серце вже тужило за нею, переймався якоюсь тревгою. В такі часи в голосі завжди роїлась думка: "Що таке кохання? Чим це не користь людської душі?"

Одного дня між нами вперше повстало непорозуміння.

Це було одного літнього вєра. Нас відвідав наш приятель. Але час був саме вєр, і ми його запросили до столу. Після кількох склянок вина він почав зєратися до жінки з двомазначними терезнями, а вона байдужінько собі слухала це й усміхалася.

Мене перейняла заздрість. Я вперше по-вході приятеля почав її докоряти за це.

— Як можна бути такою? — мав я їй в роздатованню, — алде ти не дївчина, а жінка! Ти не мусиш дозволити кождому чоловікові плєскати тобі язиком, що йому спало до його душіного! Так може поводити до того, що тебе не простатиме й руки кожний вила вона по короткий хвилі.

паскудник! Ні, мені це не подобається в тобі!

Вона не сперечалась і не захищалась, а тільки здивовано дивилася на мене широко відкритими прегарними очима, повними сльоз.

"Що це? Ти можеш бути так огидно злосним до мене? І хто саме? Той, хто мені найдорожчий? Чи нежас в ячті й хто мені казав, що він на від пошляк втілю. Нічого хлопчик помер у шпиталі. До цієї пошляк не стверджено, чи хлопчик стояв у який зв'яз з нападом."

III.

Все більш та більш я перекопувався в тім, що моя жінка або надзвичайний анєа, або такої від людини, що її треба доглядати від усього в житті як дитину. Це мене вражало і я нерувався, докоряючи їй.

— Не люблю я тебе за це, — Обридло — кину я її одного разу небаючи. І тут сталося те, чого я не сподівався. Мав бути ді слова притиски й я найбачивши мене. Вона заблила, очі її наповнилися сльозами, а уста нервово затрепетали.

— Як? Не любиш? Обридло! — Я тобї? — дедим, вимовила вона і враз вистропалася і горсто дивилася на мене. Була це більш прегарна, така. Мав бути не хотіла притиски в те, що мені небаючи слова вимовили парть копей.

IV.

Я вже був там, де яду ку парть копей.

Біла бігєра праворуч шматити очерети.

На березі нікого німа.

Я оглядаюся до сел. Чи не бачить мою жінку сльозом за мною? Будоб добре кожді де

І справді, від того часу вона на вже не була такою, якою була передим як перед людьми, таксамо й перед мною. Кожний мій крок, кожне слово драгували її і з тих часів попередні відносини до мене не було вже й сяду. Холодним пороком снігу ніби її припроросло.

Мій намір повсталла прїрєд. Вона примичалась на одню мене прикріє слово відповісти це прикришми словами.

Нарешті я сказав:

— Так жити не варто. Радше нам розлучитися.

— Так? Розумію. Я давно вже бачу, що тобі тільки що го треба. Може йшу вже мав. Чи не забрав ти собі в свою дуру голову, що я тебе так легко підла�ася? І хто ти? Хіба ти чоловік? Тфу на тебе! — кинула вона мені у відпові на мої слова.

— Ха-ха-ха!

Я реготався смачно, задоволено. Чим треба це чогось більше? Все зрозумію як найкраще. Вона мене така вже не любить, бож такому шперто-поко до мене я не бачу ніяк. А хай так, то хай буде кінець цьому в глибокій рішчї, кудай я ось простую.

І. Яремський.

Вона примичалась на одню мене прикріє слово відповісти це прикришми словами.

Нарешті я сказав:

— Так жити не варто. Радше нам розлучитися.

— Так? Розумію. Я давно вже бачу, що тобі тільки що го треба. Може йшу вже мав. Чи не забрав ти собі в свою дуру голову, що я тебе так легко підла�ася? І хто ти? Хіба ти чоловік? Тфу на тебе! — кинула вона мені у відпові на мої слова.

— Ха-ха-ха!

Я реготався смачно, задоволено. Чим треба це чогось більше? Все зрозумію як найкраще. Вона мене така вже не любить, бож такому шперто-поко до мене я не бачу ніяк. А хай так, то хай буде кінець цьому в глибокій рішчї, кудай я ось простую.

І. Яремський.

Вона примичалась на одню мене прикріє слово відповісти це прикришми словами.

Нарешті я сказав:

— Так жити не варто. Радше нам розлучитися.

— Так? Розумію. Я давно вже бачу, що тобі тільки що го треба. Може йшу вже мав. Чи не забрав ти собі в свою дуру голову, що я тебе так легко підла�ася? І хто ти? Хіба ти чоловік? Тфу на тебе! — кинула вона мені у відпові на мої слова.

— Ха-ха-ха!

Я реготався смачно, задоволено. Чим треба це чогось більше? Все зрозумію як найкраще. Вона мене така вже не любить, бож такому шперто-поко до мене я не бачу ніяк. А хай так, то хай буде кінець цьому в глибокій рішчї, кудай я ось простую.

І. Яремський.

Вона примичалась на одню мене прикріє слово відповісти це прикришми словами.

Нарешті я сказав:

— Так жити не варто. Радше нам розлучитися.

— Так? Розумію. Я давно вже бачу, що тобі тільки що го треба. Може йшу вже мав. Чи не забрав ти собі в свою дуру голову, що я тебе так легко підла�ася? І хто ти? Хіба ти чоловік? Тфу на тебе! — кинула вона мені у відпові на мої слова.

— Ха-ха-ха!

Я реготався смачно, задоволено. Чим треба це чогось більше? Все зрозумію як найкраще. Вона мене така вже не любить, бож такому шперто-поко до мене я не бачу ніяк. А хай так, то хай буде кінець цьому в глибокій рішчї, кудай я ось простую.

І. Яремський.

Вона примичалась на одню мене прикріє слово відповісти це прикришми словами.

Нарешті я сказав:

— Так жити не варто. Радше нам розлучитися.

— Так? Розумію. Я давно вже бачу, що тобі тільки що го треба. Може йшу вже мав. Чи не забрав ти собі в свою дуру голову, що я тебе так легко підла�ася? І хто ти? Хіба ти чоловік? Тфу на тебе! — кинула вона мені у відпові на мої слова.

— Ха-ха-ха!

Я реготався смачно, задоволено. Чим треба це чогось більше? Все зрозумію як найкраще. Вона мене така вже не любить, бож такому шперто-поко до мене я не бачу ніяк. А хай так, то хай буде кінець цьому в глибокій рішчї, кудай я ось простую.

КАПОСНИЙ ДЯДЬКО

І. Яремський.

Малити до купи свої безладні йши, здається добре все, що було і що є в мою житті, але мене наперекір їхояке собі без переставку.

В полях порожньо, порожньо і коло річки. Нема нікого з людей. Це добре. Приймаючи нікого мені не перешкодило виконати свій замір. А виконати його конче треба. Я пригладу собі ті скарби, які повстають між мною та дїжкою й які требають що дня, майже що години.

Я зрозумів свої думки докину, й починаю думати. Перш, ніж виконати свій замір, треба встановити перевірити все наше подруге життя, а тоді вже робити те, що прийшло мені до моєї душі чи розуму, чи голови. Треба добре зважити все, щоб бути переконаним у тім, що я звязався на такий крок не дарма. Отже треба почати з самого початку.

І. Яремський.

Я зустрівся з нею прикладю, коли вона була ще безжурною дівчиною.

Вона мала всі прикмети до того, щоб зацікавити мене в перший день зустрічі. Вона була прегарна кіт, та що тут мавувати? Вона була, одним словом, такою, що після першого зацікавлення вже не можна було не мріяти про неї.

І. Яремський.

Малити до купи свої безладні йши, здається добре все, що було і що є в мою житті, але мене наперекір їхояке собі без переставку.

В полях порожньо, порожньо і коло річки. Нема нікого з людей. Це добре. Приймаючи нікого мені не перешкодило виконати свій замір. А виконати його конче треба. Я пригладу собі ті скарби, які повстають між мною та дїжкою й які требають що дня, майже що години.

Я зрозумів свої думки докину, й починаю думати. Перш, ніж виконати свій замір, треба встановити перевірити все наше подруге життя, а тоді вже робити те, що прийшло мені до моєї душі чи розуму, чи голови. Треба добре зважити все, щоб бути переконаним у тім, що я звязався на такий крок не дарма. Отже треба почати з самого початку.

І. Яремський.

Я зустрівся з нею прикладю, коли вона була ще безжурною дівчиною.

Вона мала всі прикмети до того, щоб зацікавити мене в перший день зустрічі. Вона була прегарна кіт, та що тут мавувати? Вона була, одним словом, такою, що після першого зацікавлення вже не можна було не мріяти про неї.

І. Яремський.

Малити до купи свої безладні йши, здається добре все, що було і що є в мою житті, але мене наперекір їхояке собі без переставку.

В полях порожньо, порожньо і коло річки. Нема нікого з людей. Це добре. Приймаючи нікого мені не перешкодило виконати свій замір. А виконати його конче треба. Я пригладу собі ті скарби, які повстають між мною та дїжкою й які требають що дня, майже що години.

Я зрозумів свої думки докину, й починаю думати. Перш, ніж виконати свій замір, треба встановити перевірити все наше подруге життя, а тоді вже робити те, що прийшло мені до моєї душі чи розуму, чи голови. Треба добре зважити все, щоб бути переконаним у тім, що я звязався на такий крок не дарма. Отже треба почати з самого початку.

І. Яремський.

Я зустрівся з нею прикладю, коли вона була ще безжурною дівчиною.

Вона мала всі прикмети до того, щоб зацікавити мене в перший день зустрічі. Вона була прегарна кіт, та що тут мавувати? Вона була, одним словом, такою, що після першого зацікавлення вже не можна було не мріяти про неї.

І. Яремський.

Малити до купи свої безладні йши, здається добре все, що було і що є в мою житті, але мене наперекір їхояке собі без переставку.

В полях порожньо, порожньо і коло річки. Нема нікого з людей. Це добре. Приймаючи нікого мені не перешкодило виконати свій замір. А виконати його конче треба. Я пригладу собі ті скарби, які повстають між мною та дїжкою й які требають що дня, майже що години.

Я зрозумів свої думки докину, й починаю думати. Перш, ніж виконати свій замір, треба встановити перевірити все наше подруге життя, а тоді вже робити те, що прийшло мені до моєї душі чи розуму, чи голови. Треба добре зважити все, щоб бути переконаним у тім, що я звязався на такий крок не дарма. Отже треба почати з самого початку.

І. Яремський.

Я зустрівся з нею прикладю, коли вона була ще безжурною дівчиною.

Вона мала всі прикмети до того, щоб зацікавити мене в перший день зустрічі. Вона була прегарна кіт, та що тут мавувати? Вона була, одним словом, такою, що після першого зацікавлення вже не можна було не мріяти про неї.

КАПОСНИЙ ДЯДЬКО

І. Яремський.

Малити до купи свої безладні йши, здається добре все, що було і що є в мою житті, але мене наперекір їхояке собі без переставку.

В полях порожньо, порожньо і коло річки. Нема нікого з людей. Це добре. Приймаючи нікого мені не перешкодило виконати свій замір. А виконати його конче треба. Я пригладу собі ті скарби, які повстають між мною та дїжкою й які требають що дня, майже що години.

Я зрозумів свої думки докину, й починаю думати. Перш, ніж виконати свій замір, треба встановити перевірити все наше подруге життя, а тоді вже робити те, що прийшло мені до моєї душі чи розуму, чи голови. Треба добре зважити все, щоб бути переконаним у тім, що я звязався на такий крок не дарма. Отже треба почати з самого початку.

І. Яремський.

Я зустрівся з нею прикладю, коли вона була ще безжурною дівчиною.

Вона мала всі прикмети до того, щоб зацікавити мене в перший день зустрічі. Вона була прегарна кіт, та що тут мавувати? Вона була, одним словом, такою, що після першого зацікавлення вже не можна було не мріяти про неї.

